

gangsmaade, som uden Tvivl vil befindes at være den af Landsstinget antydede.

§ 2 er der foruden nogle mindre betydelige Redactionsændringer, der maae ansees for Forbedringer, kun sleet den Forandring, at det væsentlige Indhold af Landsstingets § 4 er flyttet op i nærværende Paragraphs Nr. 6, som handler om Islands directe og indirecte Statter, hvorefter § 4 bortfalder. Herimod finder Udvalget Intet at erindre.

§ 3, om det Tilskud, der bør ydes Island, fastholder Folkethinget ikke blot den alt i Regjeringsudkastet opstillede og af Landsstinget tiltraadte Afvikelse mellem et fast og et midlertidigt Bidrag, som efter et vist Tidrum skal aftage og altsaa tilslut bortsalbe, men Folkethinget tiltræder tillige Landsstingets Beslutninger om, at dette faste Tilskud i Lov kun kan loves „indtil anderledes bestemmes ved Lov“, — at det aftagende Tilskud skal ophøre efter Udløbet af 30 Aar, — at dets Anvendelse overlades til Kongen, dog under Allthingets raadgivende Medvirkning, — og at Rigsdagen, saalænge Statskassen yder Bidrag til Islands særlige Udgifter, erholder noget Indseende med det islandske Finantsevæsen gennem Meddelelsen af en Gjenpart af dets særlige Regnskab. Alle disse Punkter tør man altsaa forvente ville blive opretholdte. Derimod har Folkethinget ansat det faste Tilskud til 30,000 Rd. aarlig „til Bestridelse af Islands særlige Udgifter“, og et overordentligt Tilskud af 20,000 Rd. aarlig „til Island“, medens Landsstinget havde bestemt det førstnævnte til 15,000 Rd. aarlig „til Bestridelsen af den overordnede Forvaltning paa Island“, det sidste derimod til 30,000 Rd.

Udvalget kan dog ikke fravige sin Overbevisning, at et vedvarende Bidrag af Statskassen til et selvstændigt Islands særlige Anliggende kun kan begrundes ved en Anvendelse, som har en bestemt og blivende Interesse for Riget. Det er til en saadan, at Landsstingets Beslutning er knyttet; thi det er af Bigtighed for Riget, at der paa hiin Sjerne findes Myndigheder, som paa en fast og værdig Maade kunne være Organ for Rigets Regjering, og navnlig en Styrelse, som overeensstemmende med en af Kongen udstedt Instruction,

selvstændig kan afgjøre den store Mængde af løbende Sager, som ikke bør indbrages under den høieste Myndighed, der har sit Sæde i Kjøbenhavn. For dette vigtige Diemed, der er en betydende Garanti for Sammenhæng og Sammenhæng, vil det være tjenligt, at Kongen sættes istand til at ordne dette Forhold, uden at behøve at ty til Islands særlige Indtægter. Naar derfor Danmark paatager sig denne Udgift, saa er det kun en udvidet Anvendelse af den af Ingen bestridte Bestemmelse, at Udgifterne til den overordnede Ledelse af de islandske Anliggende skal være Island uvedkommende, og det kan finde nærliggende Analogier i den Maade, hvorpaa Forholdet mellem Hovedland og Biland er ordnet i andre Stater. Jo mere det saaledes er en politisk Tanke, der ligger til Grund for et saaledes begrundet og begrændset vedvarende Tilskud, desto lettere vil Island kunne modtage det, selv efterat det ved en dygtig Benyttelse af den samme tilkænte Selvstændighed har godtgjort sin Berettigelse til samme ved forøvrigt at kunne sørge for sig selv — medens man ikke vil have let ved at finde nogen Indbudsgrund for Modsætningen mellem de tvende Arter af Tilskud efter Folkethingets Redaction, — og jo mere hiin Tanke finder Gjennem i en statsretlig Betragtning og en almindelig Rigsinteresse, desto større Sikkerhed vil der være for Tilskudets Varighed — medens der er stor Fare for, naar det ingen anden Motivering har, end et temmelig løst Skjøn, at Bestemmelsens nødvendige Betingelse „indtil anderledes bestemmes ved Lov“ senere kunde faae en Anvendelse, som ikke oprindeligen havde været tilsigtet. Efter Islands tarvelige Forhold antager Udvalget, at et Beløb af 15,000 Rd. aarlig vil være tilstrækkeligt til at bestride Udgiften til „den overordnede Forvaltning paa Island“, og da der fra Regjeringens Side ikke er fremkommet nogensomhelst Grindring herimod, er der for Udvalget ingen Anledning til at foreslaae dets Forhøielse.

Derimod anseer Udvalget det for ønskeligt, at der tilveiebringes Overensstemmelse mellem begge Things Beslutninger om det samlede Beløb, der nu strax kan tilbydes Island, ved at forhøje det for visse Aar bestemte Tilskud